

Josep Domènech Ponsatí

EL CÀCOL

*Premi de poesia Sant Cugat
a la memòria de Gabriel Ferrater*

edicions
62

JOSEP DOMÈNECH PONSATÍ

EL CÀCOL

TRETZÈ PREMI DE POESIA SANT CUGAT
A LA MEMÒRIA DE GABRIEL FERRATER

Edicions 62

El premi de poesia Sant Cugat a la memòria de Gabriel Ferrater
l'organitzen l'Ajuntament de Sant Cugat, la Comissió Ciutadana
Gabriel Ferrater i Edicions 62.

En la tretzena convocatòria del premi, el jurat —format per
Jordi Cornudella, Xavier Folch, Francesc Garriga,
Imma Monsó i Marta Pessarrodona— va premiar l'obra
El Càcol, de Josep Domènech Ponsatí.

Primera edició: març del 2015

© Josep Domènech Ponsatí, 2015
© per les deslloances: Lluís Muntada i Màrius Serra, respectivament

Disseny de la coberta: Albert i Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Pedro i Pons, 9-11 - 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Àtona Víctor Igual, s.l.
Impressió: Limpergraf
ISBN: 978-84-297-7432-0
Dipòsit legal: B-4.226-2015

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes
per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos
Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar
algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

Un quart de deu i el sol no plou..., 15

SAULADA

Saulada, 19 — Batiport, 20 — Gestos, 21 — Indicació, 22 — Cobricel, 23 — Fatuatge, 24 — De fer un coixí entremig, 25 — Petitori, 26 — Home run, 27 — Línies paraleles, 28 — Desembarràs, 29 — Retraducció, 30 — Fil conductor, 31 — Empavesat de Pavese, 32 — Extret del *Llibre de les set sivelles*, 33 — Pau-Brasil, 35 — Tot passant, 36 — Enlloc, 37 — Bukkake, 38 — La paraula adurent, 39 — Les persecucions obliqües, 40 — El passiu del balanç, 41 — Una baixada marjada, 42 — Projecte d'execució, 43 — Nimfes incostants, 44 — Penell, 45 — Francesilles, 46 — Gorrans, 47 — Punt d'arrencada, 48

LOC. CIT.

Zero, 51 — Redundància, 52 — Apunt del natural, 53 — Altri, 54 — En verd, 55 — Tradició, 56 — Còncau, 57 — Esmena, 58 — Muda, 59 — 3/4, 60

— El profit de l'avinentesa, 61 — Cavalls cap a la fosca, 62 — Llengua, 63 — Solcs, 64 — Silenci, 65 — Base, 66 — Truc, 67 — Bandeira, 68 — Donar pas, 69 — El lloc de la cita, 70 — Romanent, 71 — Per torna, 72 — Ecos, 73 — El geni de la llengua, 74 — Final, 75

ÍD.

Zurito de Zurita, 79 — Drummond, 80 — Germà, 81 — Acte de presència, 82 — Perdinyal, 83 — Gelosia, 84 — A posta, 85 — Motius, 86 — Rodoreda dita en rodó, 87 — Infern, 89 — Lluerna, 90 — De sigut estant, 91 — El Càcol, 92 — Setge, 93 — Delers, 94

IBÍD.

Dins, 97 — Ítem, 98 — En cara, 99 — La tornada del regrés, 100 — Els camins de l'amar, 102 — La première de l'espectacle, 103 — MFM, 104 — El traçat de la variant, 105 — Atès, 106 — Sanguina, 107 — Quiquiriquics, 108 — Extracte, 109 — Guaspes, 110 — Buffering, 111 — Romancet heterodox del papa-anjo, 113

APÈNDIX

Deslloança de Lluís Muntada, 117 — Deslloança de Màrius Serra, 121

CACAU, CÀCOL

ETIM. Del llatí *CACCĀBUS* 'cassola', aplicat a indrets que presenten forma de concavital natural.

JOAN COROMINES,
Onomasticon Cataloniae, III (BI-C), p. 172.

El Càcul. El nom podria relacionar-se amb el que es dóna al pas del desguàs dels molins hidràulics, una vegada l'aigua ha fet la feina de moure les moles, puix té totes les característiques d'aquest forat, ja que la volta és baixa de sostre, inclinat, cosa que facilita l'escorrimt de les aigües de pluja de la plaça Major.

PERE CANER,
La Vall de Calonge, p. 177.

El Càcul ens delata potser el call calongí medieval. Voltes, fosc i estretor, són els ingredients teòrics de la hipòtesi, sempre fluctuant, per falta de documents escrits. En tot, l'aspecte arcaic i típic d'aquest carrer que enllaça el de Guimerà amb la plaça Major, és un vers fort i original dins la poesia local.

PERE CANER,
*La terra i l'esperit. Guia literària
de la Vall de Calonge*, p. 45.

*és teu, el bes
que t'hi commou;
és teu, i és prou.*

JOAN FERRATÉ

*Nada me obliga a una consciencia
transparente del poema,
voy al tanteo.*

EDUARDO MILÁN

*Ara camino sol: no tinc mots
propis, sinó que els manllevo*

JOSEP PALÀCIOS

Un quart de deu i el sol no plou.
Fot femenina fred, a fora.
Badallo, em desempereseixo
davant del full en brut de la pantalla.
¿Tindr  fam d'amor com l'Arnaut,
aquell ditxós amb sa midons?
La Leila dorm i jo fas motz
(aix  que seguir , si corre el bou)
que seran vers i certs a cops de llima.
 s lloable esmenar l'error, si no,
al cap d'uns anys, nedant contra suberna.

(Sovint m' s amo no, sense
ella, tota mena d'esbarjo,
com un joi ses vianda o un goig
sense alegria, que diem avui.
Doblar ma aimia no em val una poma,
ja no hi ha ningú més que m'atalanti.
Dic trop? Ho faig per sobramar.
An en Memene se li'n fot,
si cau de ple en la desbarrada!)

M'hi acosto a poc a poc: estic
al seu servei, de cap a peus.
¿Aniré a l'altre barri, si l'afans no m'asoma?
La llengua cagadubta, el cony
vol i dol, però el ferm voler
(fiem-nos-en) no és de fiola.
Autet e bas, cascú ab son ús
(cal tenir en compte que va plena,
i queda limitat el kamasutra),
am ses falhida, que vol dir,
si no m'erro, que no he fet misto.

SAULADA

I

Idees mare
en cor de carn.

Principi i fi
de Déu estant.

D'aquí es segueix
«goja o pateix».

II

D'arribar a la font de les causes:
l'objecte propi de quiscuna
és font i termenació.

BATIPOST

Obert el batiport:
en manta ocasió,
a la intempèrie de tu,
t'ho desprometo tot.

GESTOS

Tota nit és una temptació d'impudor.

VALENTÍ PUIG

¿Amor epilokal,
fet a repèl moixí? ¿Són gestos de replec
o gestos d'arreplec,
els que ho estamenegen tot
dins l'hiverneru cald?

Atio l'alimara en nom del pare
i de la filla,
més omnicompreensiva
(pels filtres a posteriori),
amb els xoclins d'anar per casa.

Pits emproats vers l'Ada,
cul empopat vers jo,
on cada al·lusió fa de mamapara
entre el fisting i l'afalac.